

अधीनं करोति वा साति । कावर्त्तनात्माधीनतया सम्पन्ने, तथा भूते तथा क्रियमाणे च । अस्य च सम्पत्त्यादि-योगे एव साधुत्वम् आत्मसाद्भूतः आत्मसात् सम्पन्नः आत्मसात्कृत इत्यादि । “दुरितैरपि कर्तुमात्मसात्” रघुः “अनीन् वाप्यात्मसात्कृत्य” या०स्तुतिः । [च ।

आत्मसिद्धिं वि० आत्मना सिद्धिः । स्वयंसिद्धे २ अयत्ननिष्पन्ने आत्मसिद्धिं स्त्री आत्मरूपा सिद्धिः । आत्मभावलाभे मोक्षे आत्मसुखं वि० आत्मैव सुखमस्य । आत्मलाभमात्रेण सुखिनि १ आत्मैव सुखं सच्चिदानन्दरूपत्वात् । २ आत्म-रूपे परमानन्दे न० ।

आत्मस्य वि० आत्मने आत्मज्ञानाय तिष्ठते यतते स्या-क ४ त० । १ आत्मस्वरूपज्ञानाय यतमाने आत्मनि मनसि तिष्ठति स्या-क ७ त० । २ मनोवृत्तिपदार्थे वि० । [विद्योजने । आत्महत्या स्त्री आत्मनो देहस्य हननम् । देहस्य प्राणै- आत्महन् वि० आत्मानं हतमान् हन-किप् । “येऽन्यथा स-न्तमात्मानमकर्त्तारं स्वयंप्रभुम् । कर्त्ता भोक्तेति मन्यन्ते तएवात्महन्ते जना,” इत्यतिलक्षणे आत्मनो यथार्थज्ञान-रहिते, देहाद्यभिमानिनि, “अन्धं तमस्ते प्रविशन्ति ये के चात्मनोजनाः” कठ० ७० “लब्ध्वा कथञ्चिद्भरजन्तु दुर्लभं तत्प्रापि पुंस्त्वं श्रुतिपारदर्शनम् । यस्त्वात्मसुखं न यतेत मूढधीः स आत्महा स्वं विनिहन्त्यसदृशहात्” विवे० चू० । आत्मनो यथार्थज्ञानाभावे आत्महत्वमुक्तम् । “असुख्यानाम ते लोका अन्धेन तमसा दृताः । तांस्ते प्रेत्याभि-गच्छन्ति ये के चात्महन्ते जनाः” ईशोप० । “मयाऽसकृत्तेन न भस्मतेरितं पुमान् भवाब्धिं न तरेत् स आत्महा” भाग० २ आत्मघातिनि जने च । आत्मघातिनृशब्दे विवृतिः । आत्मसाधीन पु० आत्मनोऽधीनः । १ पुत्रे, २ श्यालके ३ विद्व-षके च हेम० ४ बलशुक्ते ५ स्वाधीने वि० ।

आत्मभारुरूप वि० आत्मनोऽभारुरूपम् । जातिवृत्तादिना स्व-तुल्ये “तस्यामात्मारुरूपायामात्मजन्मसत्सुखकः” रघुः ।

आत्मापहारक वि० आत्मानमपहरति निज्जुते अप+हृ-ण्वुल् । आत्मनो यथास्वरूपनिज्जकारिणि “योऽन्यथा सन्तमात्मानमन्यथा सत्सु भाषते । स पापकृत्तमो लोके स्तेन आत्मापहारकः” मनुः । णिनि । आत्मपहारी अप्यत्र “किं तेन न कृतं पापं चौरैणात्मापहारिणा” स्मृतिः स्त्रियां ङीप् ।

आत्माराम वि० आत्मा आराममिव रतिस्थानं रति-साधनं वा यस्य । ज्ञानाय यतमाने योगिनि “आत्मा-

रामाविहितरतयोनिर्विकल्पे समाधौ” वेणी० । “आत्म-क्रीडस्य सततं सदात्मसिद्धयस्य च । आत्मन्येव सुदृष्टस्य योगसिद्धिं न दूरतः । यस्यात्मव्यतिरेकेण किञ्चिद्विच-न पश्यति । आत्मारामः स योगीन्द्रो ब्रह्मभूतो भवे-दिति” काशी० उक्ते २ योगीन्द्रभेदे च ।

आत्मात्मस्य पु० इत० । हृदयस्यार्थे “पितृमन्त्रानुहरणे आत्मा-त्मन्नेवेत्यक्षणे” कात्या० स्मृ० “आत्मात्मन्ने हृदयस्यार्थे” रघु० ।

आत्माशिनं पु० आत्मानं स्वकुलमश्रानि अश-णिनि ईत० । स्वकुलभक्षके सीने तस्य सकुलभक्षकत्वात् तथात्वम् अतएव “अवलस्वकुलाशिनो भक्षान्” नै० “मत्स्या इव जना-नित्यं भक्षयन्ति परस्परमिति च” रामा० वर्णितम् ।

आत्माश्रय पु० आत्मानमाश्रयति आ+श्रि-अच् ईत० । १ स्वस्य श्रापेक्षित्वहेतुकानिष्टप्रसङ्गरूपे तर्कदोषभेदे । तर्कः पञ्चविध-तर्कशब्दे वक्ष्यते तत्र “स्वस्य श्रापेक्षित्वेऽनिष्टप्रसङ्ग आत्माश्रयः स च उत्पत्तिस्थितिज्ञप्तिद्वारा त्वेषा यथा यद्यर्थं घटएत-द्वदजन्यः स्यात्तदैतद्वद्वानधिकरणक्षणीत्तरवर्त्ती न स्यात्, यद्यर्थं घटएतद्वदवृत्तिः स्यात् एतद्वदव्याप्थोन स्यात्, यद्यर्थं घटएतद्वदज्ञानाभिन्नः स्यात् ज्ञानसामग्रीजन्यः स्यात् एतद्वदभिन्नः स्यादिति वा सर्वत्रापाद्याम्” न्यायसूत्रवृत्तिः । २ श्राप्तिरेव चिन्ताश्रिते च वि० ईत० । ३ स्वस्याश्रये पु० ।

आत्मीय वि० आत्मनोऽयम् क्व । आत्मसंबन्धिनि । “आ-त्मीयां मतिमादाय कुरु सज्जनरञ्जनम्” सा० द० “किमिदं द्युतिमात्मीयां न बिभ्रति यथा सुरा” कुमा० “प्रसाद-मात्मीयमिवात्मदर्शः” रघुः अहमेनं प्रज्ञावलेनात्मीयं करिष्यामि” हितो० ।

आत्मेश्वर वि० आत्मनो मनस ईश्वरः । चित्तविकार-निवारके मनःसंयमकारके “आत्मेश्वराणां न हि जातु विप्लावः समाधिभेदप्रभवो भवन्ति” कुमा० ।

आत्मोत्पत्ति स्त्री आत्मन उत्पत्तिः स्लोपाध्यन्तःकरणवृत्ति-कर्त्तव्याऽपूर्वदेहसंयोगः । स्लोपाधीभूतान्तःकरणवृत्ति-कर्त्तव्याऽपूर्वदेहसंयोगरूपे आत्मनो जन्मनि । तदुत्पत्ति-प्रकारः मितान्तरायां दर्शितो यथा ।

“निमित्तमक्षरः कर्त्ता बोद्धा ब्रह्म गुणी वशी । अजः शरीर-यज्ञस्यात्म जात इति कीर्त्यते” “आत्मनः सकलजगत्प्र-ज्ञाविभावेऽ विद्यासमावेशवशात्समाव्यसमाधिनिमित्तमि-त्येवं स्वयमेव त्रिविधमपि कारणम् । न पुनः कार्यकीर्ति-निविष्टः यस्मादक्षरोऽविनश्वरः । ननु सत्त्वादिगुणविकारस्य सुखदुःखमोहात्मकस्य कार्यभूते जगत्प्रपञ्चे दर्शनाद्गुण-